

Celjski TEDNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE CELJA

Živela

NAŠA SLAVNA

ARMIJA

Poština plačana v gotovini

Leto I. — Stev. 42.

Celje, dne 18. decembra 1948

Cena 2 din

Ob dnevu Jugoslovanske armije

Dne 22. decembra bo naša armada praznovala drugi praznik ustanovitve. Uvedba praznovanja Dneva Jugoslovanske armije je pomembno priznanje naši armadi. Ta praznik slave z armado tudi naši narodi, ki so jo vzgojili in vzljubili kot svoje najdražje.

22. december je izbran za dan JA, zato, ker je bila pred šestimi leti ustanovljena prva proletarska brigada, prva enota naše redne vojske, ki se je razvila iz partizanskih odredov. In proletarske brigade so postale jedro naše armade.

Naša armada je nastala kot še nobena vojska, nastala je v borbi proti okupatorju in njegovim hlapcem, domačim izdajalcem. Rastla je na okupiranem in po njej zasedenem ozemlju, brez pravega zaledja, brez skladišč za hrano in orožje. Nastala je v težki krvavi borbi, rodila se jo življenjske potrebe ljudstva naših narodov, ki so padli v fašistično suženstvo po krivdi izdajalskega vladujočega razreda leta 1941.

Odpor proti okupatorju so dali naši narodi zavestno na klic Komunistične partije proti okupatorju. Ljudstvo je šlo proti okupatorju goloroko v boj, ker so ga bivši generali predali okupatorju, trgalo mu je iz rok orožje in se oboroževalo. Naša vojska je bila resnično oboroženo ljudstvo, ki je vstopilo v boj za svobodo in neodvisnost domovine.

Ta način nastanka naše armade ni edinstven pri nas, je prikladen v današnjih družbenih okoliščinah povsod, kjer narodi tiče v imperialističnem jarmu. Nastanek Jugoslovanske armade slabi imperializem in je kašipot zatiranih narodov k svobodi. Zasluga Komunistične partije in tov. Tita posebej je, da so naši narodi pot, ki je bila edino rešilna in zmagovalna. Naša armada je resnično ljudska armada, je s krvjo prelito v bojih za vedno med seboj povezala naše narode in je žarišče

njihovega bratstva in enotnosti. Uresničilo se je ono, za kar so se že stoletja borili naši očetje, da bi lažje klijubovali sovražnim napadom. Naša armada je vzoren čuvár pridobitev osvobodilne vojne, prežeta s demokratičnimi idejami, ki sta jih dala svetu Lenin in Sta.in. Od tod tudi njena moralno-politična enotnost, njena silna moč in heroizem, ki ga ni razvila nobena druga armada, razen Rdeče.

In ljudstvo ljubi to svojo armado, saj je sad njegovih največjih in najplemenitejših naporov. Ljudstvo in vojska sta bila eno, en sam bojni tabor proti fašističnim osvajačcem in njihovim zavaznikom.

Pod vodstvom maršala Tita, njenega tvorca in graditelja je JA osvobodila našo domovino in ovenčala z neveljivimi venci slave in zmag. Zato je ime maršala Tita nerazdružljivo povezano z nastankom in razvojem naše armade z vsakim njenim uspehom in njeno zmagó.

Med našo mladino, ki se pripravila za vstop v Armijo

Komaj tri mesece je, odkar so naši mladinci začeli z obvezno predvojaško vzgojo. Uspehi, ki so bili v tem času doseženi nam kažejo, kako je naša mladina dobro razumeja pomen vzgoje pred vstopanjem v Armijo. Kmalu po premostitvi prvih težkoč so mladinci, kakor pri vseh drugih delih, kjer tekmujejo, sklenili, da se tudi v predvojaški vzgoji pomerijo med seboj. Mladinci II. centra za predvojaško vzgojo so napovedali vsem ostalim tekmovalcem v počasitve 22. decembra — Dneva armije. Kje bodo imeli najmanj ne-

Borci armade, ki so padli v boju za osvoboditev, so s svojimi življenji postavili temelje novi Jugoslaviji, domovini svobodnih ljudi in enakopravnih narodov in tlakovali pot v socializem, ki ga danes gradi naše delovno ljudstvo. Naši narodi se za to danes s hvaležnostjo spominjajo padlih borcev in vseh tistih padlih žrtev, zato, da lahko danes mi v miru in svobodi gradimo srečo sebi in našim potomcem.

Borci NOV, ki smo izšli iz te armade, smo ji hvaležni za prevzgojo, da lahko danes vlagamo z ljubeznijo vso svoje znanje za uspešno izvajanje petletnega plana, osnovne naloge sieherne državljanja, za zboljšanje življenjskih pogojev in utrditev miru doma in v svetu. V ponos in radost nam je tekmovalje, ki ustvarja armado udarnikov in racionalizatorjev v premagovanju zadanih nam nalog na poti v lepše in boljše življenje.

Današnja jugoslovanska armada, je armada novega tipa, kakršnih do sedaj ni bilo v zgodovini narodov južnih Slovanov. In pod modrim vodstvom KP s tov. Titom na čelu kot zrelim državnikom ni Baikan več sod smodnika, ampak steber miru.

opravičenih izostankov, kje bodo bolje obvladali vojaško in politično gradivo, to so najvažnejše točke tekmovalja.

Zanimal sem se, kateri center je dosegel do sedaj že najboljši uspehe. Člani komisije, ki so ocenjevali vse te ednice, so mi povedali, da so »Gratičarje«, ki sestavljajo IV. center, med najboljšimi. Dobil sem jih prav med uro, ko so vadili korak in obrate med korakanjem.

Komandir jim je z nekaj mladinci prikazoval, kako je treba izvesti posamezne gibe, učil jih je poveljevati, popravljal napake in ponovno preizkušal. Ko jim je doobra objasnili, je do delil najboljše skupinam po 6 mladincev, da jih učijo naprej. Pa tudi po tem je imel še dosti opravka. Obšel je desetine, popravljal, prikazoval nepravilnosti in sam pokazal kako je treba. Malo pred odmorom so že večinoma vsi kar dobro obvladali predvideno snov.

V odmoru se kar niso ustavili. Drug drugemu so kazali svoje znanje, popravljali, se smejali. Veselo so mi povedali, da nimajo tokrat nobenega neupravičenega izostanka. »Tekmujemo za našov najboljšega mladince v centru.« sta kar dva hkrati povedala.

Zelja, da bi bili najboljši, da zmagojo v tekmovalju in velika ljubezen do Armije, katere praznik se bliža, je zajela slednjega mladince. Zato ima ta center zelo malo izostankov, mladinci so disciplinirani, kar omogoča, da hitro obvladajo določeni program.

Tako delajo tudi v ostalih centrih za predvojaško vzgojo. Večina centrov je posebno v tekmovalju na čast Dneva armije dosegla lepe uspehe. Zaozstaja edino III. center, ki ima povprečno po 20% izostankarjev.

V Tovarni usnja v Šoštanju v zadnjih dneh borbe za plan

Delovni kolektiv Tovarne usnja v Šoštanju, ki si je v letošnjem prvem polletju priboril prehodno zastavico zvezne vlade, se nahaja ob zaključku svoje uporne borbe za zadnje odstotke letošnjega proizvodnjega plana. Delavci dajejo vse sile, da se pokažejo vredni častnega naslova člana najboljše kolektiva usnjarske industrije v državi.

Tovarna je v prvem polletju izpolnila plan s 112 odst. Tedaj je bil dotok surovin reden in dnevni plani so bili ne le izpolnjeni, temveč tudi povprečno za 12 odst. preseženi. V drugem polletju pa mesečni plani niso bili enakomerno izpolnjevani, ker je tovarna v pogledu nekaterih surovin odvisna od uvoza. V podjetju je nastala resna zaskrbljenost nad pravočasno izpolnitvijo plana. Ko se je dotok surovin izboljšal, je tovarniški diagram kazal precejšnje razliko med planskim letom in doseženo proizvodnjo. Tedaj so delavci sklenili vložiti vse sile, da zastoj nadoknadijo. Podaljšali so svoj delovni čas in dvignili storitev posameznikov do najvišje mere.

Zadnje tedne presegajo dnevne plane za 30 do 50 odst. V tej bitki za plan se pridružujejo nosilcem medalje dela Grabner Lojzki in Zacirkovnik Martinu novi junaki dela. V soboto je bilo proglašeni osem novih udarnikov, med njimi sedmič udarnik Jakopin Stefan iz strojarne, ki pri stiskalnem stroju za izžemanje usnja presega dnevno normo do 26 odst. V oddelku za dodelavo podplatnega usnja najviš-

je presega normo Žurman Anton, štrikratni udarnik. Dnevno storitev povprečno za 37 odst. Četrtrič udarnik Plaznik Jože, ki dela pri ročnem blanžiranju likanca je v tromeščju presegel normo za 35 odst. petkratni udarnik Jurjevce Franc pri raztovarjanju premoga pa celo za 79 odst. Napori delavstva niso brez uspehov. Črta dnevne storitve na diagramu ne zaostaja več za planskim letom. Finančni plan podjetja je že izpolnjen. Bitka se bliža zmagovalnemu koncu. Ob pregledu doseženih uspehov in proglašitvi udarnikov se je delovni kolektiv v resoluciji maršalu Titu obvezal, da bo ohranil svoj delovni elan tudi vnaprej in izpolnil svojo plansko nalogo s 105 odstotki.

Na Tolstem vrhu pri Nazarjih so v desetih dneh zgradili najmodernejšo žičnico

Se do nedavnega so v Savinjski dolini spravljali les iz gozdov na najbolj primitiven in zastarel način. Z rižami, drčami in splavljanjem lesa po vodi so ogromne količine dobrega lesa izgubile na vrednosti, mnogo lesa pa je voda tudi odplavala naprej. S temi zastarelimi napravami je bilo spravilo lesa počasno in posamezni lesni obrati niso bili dovolj založeni z lesom.

Mladinska organizacija Tovarne emajlirane posode vnovič priznana za najboljšo v Sloveniji

Mladinska organizacija Tovarne emajlirane posode v Celju, ki je na okrajni mladinski konferenci prejela v trajno last prehodno zastavico najboljšega tovarniškega kolektiva v okraju, je v nedeljo prejela novo še večje priznanje. Na III. konferenci kovinarske mladine na Bledu si je vdrugič osvojila prehodno zastavo najboljšega kovinarskega mladinskega aktiva Slovenije. Poleg zastave so prejeli kompletno opremo za nogometno moštvo. Na konferenci je mladino Tovarne emajlirane posode zastopalo 15 najboljših mladincev.

Mladinska organizacija v Tovarni emajlirane posode ima 480 članov in 5 aktivov, ki se dele na dve ali tri grupe. Sekretariat tovarne izdelata na svoji seji podoben načrt dela, katerega prediskutirajo mladinci v posameznih grupah. Tako so z delom seznanjeni vsi

Tudi celjska Tovarna perila je že izpolnila letni plan

Celjska tovarna perila je v četrtek zjutraj izdelala zadnje kose perila za plansko leto 1948. Uspeh kolektiva je toliko večji, ker je izpolnil letošnjo proizvodno nalogo z znižanim številom delovnih moči 14 dni prej kot lani.

V veliki meri je k temu pripomogla reorganizacija podjetja. Z novim razporedom strojev so skrajšali proizvodni čas, zvišali norme do 20% in dvignili kvaliteto izdelkov. Reorganizacija je bila izvedena ob izdatni pomoči mladine, ki je priznanje za to prejela na III. republiški konferenci tekstilcev knjižno zbirko in sliko Jajca.

Mladinski trak se je skozi vse leto trudil za porast proizvodnje in uspel izenačiti svojo storilnost s traki starejših delavk. Dnevne norme presega povprečno za 8%. Z vztrajnostjo bo mladina, ki tvori eno tretjino vsega delavstva, dohitela starejše tovarišice tudi v pogledu kvalitete izdelkov.

Tovarna pa ni izpolnila le proizvodnega plana, temveč je znatno preseгла tudi finančni plan, saj je že 29. novembra dosegla 111 odstotkov.

S svojimi novimi uspehi se je Celjska tovarna perila uvrstila med naša najboljša lokalna podjetja.

člani mladinske organizacije. Izven organizacije ni v tovarni nobenega mladince.

V tovarni je sedaj 38 mladinskih brigad z 260 brigadirji. Uspehi brigad se kažejo v tem, da so tri brigade v celoti proglašene za udarne, brigada Slavka Rabuze celo dvakrat. Dva brigadirja sta se usposobila za predelavca, šest mladincev je bilo proglašeno za udarne. Mladincev Zapušek Jože iz emajlirnice pa je za svoje poštvrtovalno delo pri izpolnjevanju planskih nalog odlikovan z medaljo dela.

V tekmovalju pred skupnim kongresom SKOJ-a in Ljudske mladine je mladinska organizacija Tovarne emajlirane posode izpolnila vse tekmovalne obveznosti. Namesto 10 novih proizvodnih brigad je ustanovila 11, v brigade pa je namesto mladincev vključila 100 novih brigadirjev. Visoko je presežena tudi obveza o prostovoljnem delu, kakor tudi obveze v pogledu kulturno-prosvetnega dela in ideološke izobrazbe.

Naslove najboljših mladincev so zaslužili Velenšek Fanika, komandant dvakrat udarne mladinske brigade Slavka Rabuze. Njena brigada presega normo povprečno za 35 odstotkov.

Vajdič Mirko, ki je predsednik aktivna v oblikovalnici in komandant brigade Slavka Kramerja, ki presega normo za 25 odstotkov.

Gradičnik Slava, brigadirka v brigadi Franceta Prešerna, katera presega normo do 38 odstotkov.

Jelen Marijan, predsednik najboljšega aktivna v tovarni in Mahne Franc, ki ima kot prejšnji predsednik mladine znatne zasluge za dosežene uspehe mladinske organizacije.

Libojski rudarji so izpolnili plan

V zgodnjih jutranjih urah 16. decembra je izpolnil svoj letni plan med prvimi rudniki v Sloveniji libojski premogovnik.

K izpolnitvi plana je mnogo pripomoglo novembrsko tekmovalje, v katerem je rudnik Liboje zasedel prvo mesto v skupini B.

V prihodnjem letu bodo zgradili v Celju štiri dečje jasli

Vključevanje žene v proizvodnjo, v vseljudsko borbo za graditev socializma, je še vedno ena izmed važnih nalog naših ljudskih odborov in ženskih organizacij. Izvedba te naloge je narekovala potrebo za ostvaritev pogojev, v katerih bi bilo zaposleni ženi omogočeno, da se neovirano posveti izvrševanju svojega poklica.

Cim je izšla uredba, so okrajni ljudski odbori lahko prešli od svetovanja za ustanavljanje jasli in dečjih domov k izdajanju odločb, v katerih so posameznim podjetjem naznačevali rok in kapaciteto gradenj. V Mariboru in v Ljubljani so nekatera podjetja že odprla svoje dečje jasli, ostale pa se še gradijo. Tudi v Celju se je akcija za ustanavljanje jasli in otroških vrtcev pomaknila z mrtve točke.

Izvršilni odbor je pregledal potrebe posameznih tovarn in izdal odločbe z ozirom na število zaposlenih žena v podjetju. V prihodnjem letu bodo v Celju za dojenčke in otroke zaposlenih mater otvorene štiri dečje jasli in otroški vrtci.

Tovarna emajlirane posode, ki zaposluje preko 800 žena, bo do 1. maja 1949 odprla zasilne dečje jasli v bližini podjetja. V investicijskem planu podjetja za 1949 leto je predvidena novogradnja, ki bo sprejela najmanj 50 dojenčkov, otvorenja pa bo najkasneje do 1. novembra 1949. V ta namen je direkcija tovarne določila 6.900.000 din.

Tudi Tkalnica hlačevine, ki zaposluje pretežno žensko delovno silo, je že mislila na to, da razbremeni delavke-

matere. V svoji novi stavbi na Dolgem polju bo do 1. maja uredila dečje jasli in otroški vrtec. V svojo zdravstveno ustanovo bo Tkalnica hlačevine sprejela tudi otroke mater, ki so zaposlene v manjših obratih in bližini tovarne.

Toplnica in valjarna cinka bo odprla jasli in vrtce za otroke mater, ki so zaposlene v Cinkarni, Tovarni kemičnih izdelkov, Celjski zlatarni in Tovarni pločevinastih in žičnih sit. Da je otvoritev dečjih jasli za ta podjetja potrebna, dokazuje dejstvo, da imajo same matere, zaposlene v Celjski zlatarni, 15 dojenčkov. Prispevke za gradnjo in vzdrževanje jasli bodo kripla posamezna podjetja sorazmerno s številom otrok, katerih matere so zaposlene v podjetju.

Za zgraditev četrth jasli so zadolžene uprave podjetij Tovarne sadnih sokov, Celjske tekstilne tovarne, Celjske opekarne in Lesno industrijsko podjetje Sp. Hudinja. Sedež jasli je določil Izvršilni odbor v Celjski tekstilni tovarni ELKA.

Do otvoritve vrtcev in dečjih jasli so podjetja zadolžena plačevati oskrbne stroške Domu igre in dela v Gaberjah in mladinskemu domu v Vodnikovih ulici.

Z izpolnitvijo uredbe o gradnji dečjih jasli in otroških vrtcev bomo ustvarili naši delovni ženi socialistične delovne pogoje ter ji omogočili vsestranski dvig in razvoj. Koristne posledice tega pa brez dvoma ne bo občutila le posamezna delavka-mati, temveč vsa delovna skupnost.

stajama je telefonska žica. Izvlačna žičnica, ki jo upravljajo le štirje ljudje, spravi v osmih urah 40 kub. m lesa v dolino. Dolžina žičnice meri 1300 m. Nova žičnica torej izvleče les in ga tudi prevaža v dolino.

To novo izvlačno žičnico so postavili v desetih dnevih. Gradnjo izvlačne žičnice, ki je prva v Sloveniji, je vodil tov. inž. Delak; poleg »udarnikov pri žičnicah«, tov. Rakarja in tov. Marcolje, pa so sodelovali še mehaniki iz Slovenije. Črne gore, Makedonije in Srbije.

V soboto 11. decembra popoldne je bila otvoritev te nove žičnice. Svečanosti sta prisostvovala pomočnika ministra za gozdarstvo LRS tov. Matevž Hacc in tov. Canjko, predsednik OLO Mozirje ter drugi predstavniki ljudskih oblasti in množičnih organizacij.

Operativna evidenca važen činitelj za uspešno izvedbo odkupov

Lenin je rekel: »Evidenca je socializem in socializem je evidenca!« Ze iz teh besed se da sklepati, kako važna je evidenca za socialistično gospodarstvo, pa nam je nemogoče zamisljati si plansko gospodarstvo v socialistični državi brez dobre in točne evidence.

Poznavajoč važnost ter nujnost operativne evidence v vseh panogah planskega gospodarstva pridemo do zaključka, da ni potrebno več poudarjati potrebo po dobri in hitri evidenci v vseh odkupnih akcijah ter se nam zdi vsako razpravljanje o tem odveč, posebno, če vemo, da so o tem podrobno seznanjeni vsi odkupni organi od najvišjih pa tja do najnižjih osnovnih odkupnih organov — kmetijskih zadrug na vasi.

Vendar dejstva govore drugače. V okraju Celje-okolica povzročajo odkupnim organom slaba in pomanjkljiva evidenca dokaj težav, tako da se okrajna uprava za odkup ne more posluževati s podatki operativne evidence in primerno ukrepati na terenu zaradi nečistoč, nepravilnih in zakasnelih poročil sprejetih od kmetijskih zadrug. Čeprav so kmetijske zadruge seznanjene o važnosti evidences in o načinu poročanja za vsak odkup posebej, vendar tega vse ne izvajajo tako kot bi morale, kljub pismenim okrožnicam in navodilom, kljub sestankom, ki se vrše pred vsako odkupno akcijo in kljub prizadevanju okrajnega aktiva, ki na vsakem sestanku po vaseh poudarja tudi važnost operativne evidences.

V zadnjem času se je evidenčno poročanje poslabšalo do skrajnosti, kar nam pričajo primeri pri odkupu krompirja. Tako je operativna evidenca pri okrajni upravi za odkup nekaj časa izkazovala okrog 10 vagonov krompirja manj kot ga je bilo odpremljeno po dispozicijah, kar je dejansko nemogoče. Naknadno se je ugotovilo, da je takšnemu stanju krivo nemarno pošiljanje odnosno nepošiljanje devnih poročil nekaterih kmetijskih zadrug. Med temi so najslabše sledeče: Dramlje, St. Ilj pri Velenju, Sv. Pavel pri Preboldu, Jurklošter, Stranice, Prekopa, Petrovče, Polzeča, Socka in še par drugih. Te zadruge so imele eden od dva vagona odkupljenega krompirja, pa poročila o odkupu niso dostavile ves čas, ko je bil ta krompir pri njih na zalogi. Pri odkupu krompirja se pa pokazale kot najslabše sledeče zadruge: Socka, Dramlje, Debro, St. Andraž, St. Ilj, St. Janž, Zusem, Sv. Vid pri Grobelnem in Stranice. Te niso smatrale za potrebno, da bi dostavile poročila o odkupu krompirja niti en teden dni po zaključku časovnega plana odkupa krompirja uprava za odkup sprejela od teh zadrug poročila o odkupu, čeprav bi poročila zadruge morale dostaviti že prvi dan odkupa za količine odkupljene dotičnega dne. Krivično bi bilo, da bi na tem mestu pozabili omeniti tudi najhujše zadruge in sicer: Ljubetina, Teharje, Sv. Jurij ob Taboru, Vrancko, Sv. Peter v Sav. dolini, Letuš, Griže, Dobna, Slivnica in Sv. Jurij pri Celju.

Takšno stanje in malomaren odnos v evidenčnem poročanju, se ne sme več dovoliti! V ta namen ter v cilju, da se kmetijskim zadrugam olajša delo pri operativni evidenci, je Republiška zveza kmetijskih zadrug v sporazumu in s soglasnostjo Ministrstva trgovine in preskrbe izdala nalog kmetijskim zadrugam, da prenehajo z dostavo pismenih poročil po dosedanem načinu in da namesto tega pošiljajo okrajnemu evidenčnemu biroju samo kopije »Potrdilo o prevzemu« in kopije »Dobavnice«. Na ta način je delo kmetijskih zadrug zelo olajšano in poenostavljeno, njih delo je lažje, da pri prevzemu in oddaji poljskih pridelkov izrgajo samo kopije zgoraj omenjenih materialnih dokumentov ter jih ob zaključku poslovanja vsak dan s spremnim pismom odpošljejo okrajnemu evidenčnemu biroju, ki jih bo nadalje urejeval za potrebe okrajnih, kakor tudi višjih odkupnih organov.

Seveda se s poenostavljenim načinom evidences pri kmetijskih zadrugah istočasno tudi poveča odgovornost istih v primeru, če se bodo kljub temu pojavile nerednosti pri poročanju. Za vsak najmanjši prestopok v tem se bo moralo krivca izslediti in temu primerno tudi kaznovati, da bo s tem že od samega začetka učvrščena disciplina na tem tako važnem polju.

Da bi se pa odpravile že do sedaj storjene napake in da bi se ugotovilo po kmetijskih zadrugah zares pravo stanje letošnjih odkupov, tako da bodo zadruge stopile v novo leto s čistimi računi po odkupni liniji, je na predlog

Zadnji odkup prašičev je še bolj pokazal protiljudsko stališče nekaterih velikih kmetov

Vsaka gospodarska akcija in posebej vsak odkup kmetijskih proizvodov jasno osvetljuje like dobrih državljanov na vasi in njih pripravljenost sodelovanja z delavcem za izgradnjo naše bodočnosti; obenem pa razgalja vse pojave sebičnosti in odtegotvanje posameznih od izpolnjevanja dolžnosti do skupnosti.

Zadnji odkup je bolj kot kateri koli, pokazal odnos nekaterih premožnih kmetov do industrijskega delavca, ki daje vse od sebe, da oskrbi tudi kmeta z vsemi potrebnimi proizvodi tovarna.

V Marija gradu je nekaj večjih posestnikov, ki pitajo za sebe več prašičev, težkih do 250 kg, za oddajo pa so pripravili pujske po 60 do 100 kg težke, čeprav so vedeli, da so dolžni oddati pitanega prašiča.

Ko je prišla komisija za odkup k posestnici Zavšek Barbari v Kladije, ji je ta ponudila majhnega pujska. Na zahtevo članov komisije, da pokaže svinjake, je zatrjevala, da jih ne more odkleniti, ker se je pokvarila ključavnica. Kakor se je kmalu pokazalo, se je ključavnica pokvarila zato, ker so v svinjaku klali rejnena prašiča.

Tudi Sajdl Amalija iz Tevč je mnenja, da je za delavca vse dobro, da so pitano svinje primerne le za vaške kolone. Komisija ji je predpisala 200 kg težkega prašiča. V upanju, da bo ko-

Zadružniki v Petrovčah bodo dokončno uredili zadružni dom

Ob glavni cesti v Petrovčah že nekaj časa rdeče blesti nova streha dograjenega zadružnega doma, katerega so zavodni Petrovčani postavili v pičlih dveh mesecih.

Okoli 10. oktobra so pričeli popravljati napačno skopane temelje. Od tedaj pa do praznika republike, delo na gradilišču ni zastalo. Udeležba je bila vedno dobra. Člani OF, AFŽ, posebno pa pionirji iz Petrovč in okoliških vasi so hiteli, da še pred snegom dvignejo stavbo do strehe in jo prekrijejo. Često je prišlo pomagati do 100 prostovoljcev. Predsednik uprave tov. Ropas je prispeval levji delež, a njegova zasluga ni le v tem, da je znal k delu pritegniti vse sovaščane, znal je tudi pravočasno nabaviti vse gradbeni material in strokovne delovne moči. Les so v celoti prispevali Petrovčani. Da bi si zagotovili dobavo opeke iz Ločnice, so poslali v opekarno delat mladinsko brigado iz Petrovč. Zidarje — begunce iz Italije pa je tov. Ropas dobil v Soštanju.

Petrovčani pa niso prispevali le z gradbenim materialom in prostovoljnimi delom, temveč so nudili graditeljem tudi hrano in okrepcilo. V tem pogledu sta se posebno izkazala tov. Komerički Jože in posestnik Tržan.

Sedaj, ko je dom pod streho, Petrovčani nadaljujejo s pripravljanjem materiala, oken in druge opreme, da bodo lahko čim prej v celoti dokončali svoje gospodarsko in kulturno središče.

okrajnega IO formirana osemčlanska ekipa sestavljena od najboljših uslužbencev okrajne odkupne uprave in okrajne zveze kmetijskih zadrug, kateri bodo po vseh kmetijskih zadrugah do konca leta izvršili revizijske odkupov in na ta način ugotovili dejansko stanje ter istočasno vskladili operativno evidenco vseh odkupov na področju okraja v kolikor je bila nepopolna in netočna.

Brez dvoma, da bo tudi ta kontrola nudila velike koristi našemu mlademu odkupnemu kadru po zadrugah, tako da bodo v prihodnjem letu odkupi potekali bolj pravilno in hitro, kar bo vsekakor pospešilo izgradnjo socializma na vasi.

misijo prevarila, je naložila na voz dva prašiča. Manjšega je postavila pred komisijo, debelega pa je skrila v mestu. Tedaj pa se je spet pokazalo, da ima laž kratke noge. V Laškem so našli prašiča, ki je bil zaznamovan za oddajo. Ko so ugotovili tudi lastnika, je Sajdl Amalija strahopetno pobegnila z manjšim prašičem domov.

Odkup prašičev pa je pokazal še nekaj drugega. V nekaterih ljudskih odborih na vasi se še vedno držijo ljudje, ki ne ščitijo malega kmeta, temveč svoje koristi. Tako je tudi v Sv. Petru nad Laškim, kjer je imel vsak večji

Kdor se že zanima za stanje prašičev naj jih išče tam kjer so

Najmočnejši steber, podpiran od malih in srednjih kmetov, posebno pa od klerikalne struje je bil na vasi — kulak. Z vzpostavitvijo novega družbenega reda, z izvedbo agrarne reforme, so se tla tem »Kraljem na Betajnovi« pošteno zamajala, mali in srednji kmetje so izpregledali in ne dopuščajo več izkoriščanja. »Dekla« in »hlapec«, katerima je bil odrejen prostor v hlevu med živino, sta postala enakopravna človeka, vzela jih je v zaščito ljudska oblast. Vse to, agrarna reforma, obvezne oddaje, bolji kulake, svoj jim je s tem onemogočeno polniti svoje kašče od žuljev tujih rok in kupovati na bazarjev. Bolji jih tako, da ne vedo kako bi se škodovali obema. Skrivajo se pod

Varujmo vodovodne inštalacije in sanitarne naprave

Vodovodne inštalacije in sanitarne naprave v hišah so najvažnejša in najbolj potrebna naprava za stanovalce, kakor za hišo samo. Hiše so zaradi okvar teh inštalacij zelo občutljive in izpostavljene propadu. Zato je treba skrbeti, da bodo vodovodne inštalacije vedno v brezhibnem stanju, posebno pa pozimi. Nujno je treba ukreniti vse najpotrebnejše, da se v vsaki hiši vodovodne in sanitarne naprave uredijo, kolikor je to mogoče. Zato morajo najemniki v svojih stanovanjih, hišni lastniki pa na stropnišči, kletih, hodnikih in vežah zavarovati te inštalacije proti mrazu. Hišni lastniki, hišni nadzorniki, hišniki, posebno pa hišni aktivni, naj stalno nadzorujejo najemnike v hišah, da bodo skrbno zapirali okna v svojih stanovanjih in kletih v zimskem času. Ako nimajo šip, morajo zadelati odprtine s kakim drugim predmetom (tepenko, pločevino, lesom). Da bodo stalno zaprta vežna vrata in vrata na hodnikih, kar vse preprečeva nevarnost zamrzovanja.

Vse hiše morajo biti stalno nadzorovane po hišnih aktivih, lastnikih, nadzornikih in hišnikih. Za vsako poškodbo na inštalacijah, katero bi zakrivil najemnik v svojih prostorih, ali če ne bo za seboj zapiral vseh vrat, bo klican na odgovornost in povračilo

Od predvidene količine potrebnih drv za kurjavo je dosedaj posekana komaj petina

Kakor je celoten naš petletni plan zasnovan na realni osnovi naše nove družbene stvarnosti, na osnovi nevidnega poleta naših delovnih ljudi, ki z jekleno voljo in požrtvovalnostjo gra-

posestnik za oddajo predpisanega prašiča, le odbornik Lokošek Blaž ni bil v tem seznamu, čeprav je med najmočnejšimi kmeti v vasi. V svinjaku so našli dva težka prašiča, enega celo 300 kg težkega in 5 lažjih.

Tipičen primer odtegotvanja življenjskih potrebščin delovnim ljudem kaže slučaj pri kmetici Zgank Rozli iz Nove cerkve. Zgankova je prikrila 1700 kg krompirja. Ko je komisija pregledovala šrambe, kmetica ni hotela odpreti kleti, ker je v njej skrivala pred člani komisije štiri prašiče.

Kožuh Martin iz krajevnega odbora Pristave pa je svoje prašiče skrill najenostavneje v gozd. Kmalu pa se je pokazalo, da gozd tudi ni primerno skrivališče za utajene svinje.

Takih primerov pri odkupu je bilo v okraju Celje-okolici še več. Vsi odkupi doslej kažejo, da se veliki kmetje vztrajno skušajo odtegotvati datjavam, da nikakor nečjejo prispevati svojega deleža k vse ljudskim naporom. Zato je delovno ljudstvo mnenja, da je skrajni čas, da ljudska oblast povzame proti vsem takim špekulantom tako oštre mere, da jim bo onemogočena vsaka nadaljnja špekulacija.

krinko zavednih državljanov, tajno pa ovajajo ostale. Tako se je zgodilo na Ostrožnem pri Celju.

Ker se je obvezni odkup svinj izvršil pri kmetih, ki imajo zadostno količino vsega, je bilo poslano pismo Narodni milici v Celju, naj si ogleda še hlevy tega in onega kmeta na Ostrožnem. Mestni ljudski odbor, — ki mu je bilo odstopljeno pismo, je dognal, da so v pismu navedeni kmetje, sami mali kmetje, ki se vedno odzovejo oddaji, kolikor jim je mogoče. Anonimen pisec pisma naj vzame na znanje, da Narodna milica ne upošteva anonimnih pisem, ker ima sedaj vsak možnost javno na množičnem sestanku izraziti vse nepravilnosti!

škodo. V večjih primerih bo tak najemnik premeščen v stanovanje, kjer ni inštalacijskih naprav.

Inštalacijski material se v današnji dobi, ko gradimo nove zgradbe in nova stanovanja, ne sme po nepotrebnem trošiti za popravila, katerih bi se s paznjo lahko izognili.

Isto je s steklom, katerega še danes primanjkuje. Najemniki puščajo brez vsakega nadzorstva odprta in nezavarovalna okna v svojih prostorih, ki so izpostavljena vetru in prepihu in s tem uničevanju, ter mrazu. Pri spravljanju kurjave v kleti je treba paziti na kletna okna, da se ne poškodujejo.

Pozivamo vse hišne aktivne, hišne lastnike, hišne nadzornike in hišnike, da vodijo nadzor nad stanovalci, ter da tudi sami stalno zapirajo vežna vrata in okna na stropnišči in v kletih. Najemnike pa pozivamo, da v svojih najemnih prostorih storijo kar največ mogoče, da zavarujejo vse odprtine proti mrazu, da pazijo na stekla, da se ne razbijajo, ter da držijo stanovanje v najlepšem redu. S tem koristijo sebi, skupnosti pa prištedijo material in delovno silo, kar je vse za izvršitev petletke nujno potrebno.

Poverjenštvu za komunalne zadeve pri ILO Celje.

de socializem v naši deželi, tako je tudi štab za sečnjo drv MLO Celje zasnoval plan izvenplanske sečnje drv za dopolnitev preskrbe potrebnikov z drvmi. Računal je pri tej akciji na podporo organizacije OF in sindikatov. Predvsem pa na uvidenost vodij podjetij, ki so prvenstveno dolžni, da skrbje za preskrbo kurjave svojim delavcem in nameščencem v prihajajoči zimi. Radoveden sem, s čim bodo opravičevali visok odstotek izostankov in bolnikov, kako se bodo opravičevali pred svojimi delavci, ko bo vendar vsakdo vedel, da so oni krivi, da marsikateri nima doma polena, da si skuha kosilo in segreje stanovanje. Vsi ti direktorji, upravniki in predsedniki sindikalnih podružnic bi pač sedaj že morali vedeti, da bo lažje opravičiti nekajnevni izostanek nekaterih delavcev pri delu zaradi sečnje drv, kakor pa se zagovarjati pred oblastjo in pred svojimi uslužbenci, ki bodo pozimi prihajali k njim zahtevati drva za kurjavo.

Ko mi je evidentirani štab za sečnjo prikazal vzorno urejen pregled izpolnitve dvomesečnega plana izvenplanske sečnje drv, sem zapreuden ugotovil, da je od predvidene in razdeljene količine drv na panju posekana komaj ena petina, dostavljenih pa je v Celje in razdeljenih članom sindikalnih podružnic šele dvajseti del celotne količine. Nadalje je razvidno iz evidences, da se od 88 sindikalnih podružnic udeležuje pri sečnji le 40, izmed katerih še vedno prednjačijo podružnice: DES, mizarске delavnice, Celjske opekarne, tekstilna tovarna Elka, Gostinci, Mestni magazin, Beton, Celjska zlatarna, Mohorjeva tiskarna in Mlekopromet. Ostale odgovorne vodje podjetij, ki so tudi sprejela lastno sečnjo, kateri pa prikazujejo malomaren odnos do rednega poročanja in sečnje sploh, pa bo štab predlagal resornim ministrstvom v disciplinski postopek.

Na vprašanje o delu in uspehih brigad, ki seka nad Hudičevim grabnom sem dobil od tov. Krelja sledeče zanimive podatke:

V novembru je sodelovalo v brigadi skupno 62 delavcev iz 34 sindikalnih podružnic, dnevno povprečje je bilo 13 do 33 sekačev, ki so opravili pri sečnji, spravilo in gradnji ceste in izdelali drv 5230 delovnih ur ter proizvedli 297 kub. metrov drv, od katerih pa je le mala količina dostavljena v Celje, zaradi skrajno malomarnega odnosa kmetске zadruge Teharje, ki je zadolžena za spravilo drv in tehnično pomoč pri sečnji. Pohvalil pa je veliko prizadevnost nekaterih sindikalnih podružnic in podjetij MLO, ki so same opravile v brigadi skoraj polovico vseh delovnih ur.

Dvomesečni plan sečnje je dovršen 31. oktobra, v razmerju z oktobrom se je v novembru dvignila storilnost pri sečnji in spravilu za 80 odst., kjer so se poleg iz pohvaljenih prav posebno odlikovali tovaršči: Kolenc Anton, Skamen Franc, oba iz Tovarne emajlirane posode, Ajdič Franc iz gradbenega podjetja MLO ter Pregrad Miha od SAP-a.

Na vprašanje, kako se drva razdeljujejo, mi je pojasnil, da se podjetje Kurivo dosledno drži načela: »Vsakomur toliko drv, kolikor jih je posekal«, popolnoma se je ustavilo razdeljevanje drv za kurjavo članom onih sindikalnih podružnic, ki pri sečnji ne sodelujejo z izjemo dela nesposobnih starčev in upokoencev.

Dalje mi je pojasnil, da brigada četudi številčno oslabiljena, dalje vztraja v borbi za izpolnitev plana izvenplanske sečnje. Vse sindikalne podružnice in vodje podjetij naj kljub nastopajoči zimi pošljejo v brigado svoje najzavetnejše in najboljše delavce. Delovni kolektivi pa naj se obvežejo z intenzivnejšim in tudi nadurnim delom nadomestiti delo svojih tovarišev v brigadi. Le na ta način bomo vprašanje preskrbe z drvmi za naše potrebnike rešili ter izpolnili svojo dolžnost v prid skupnosti. S. I.

Rado Zakonjšek - Cankar:

Prisega

1.

To je bilo tiste dni. Smeke na Dobrovljah so se krivile pod južnim snegom, ki je s svojo mokro težo upogibal vitke vrhove, šibkejše veje pa je pritiskal skoraj do tal. Nebo je bilo še oblačno, le nekoliko dvignjeno nad vrhovi dreves in padalo ni več.

Niso še bile udelane gazi, ko se je v našem taborišču pojavil Stefan, s pravim imenom Tone Znidaršič. Kadar se je on pojavil, je bilo vedno kaj novega, to se pravi, nove akcije. Malo pred mrakom, v času, ko je bilo izključeno vsako presenečenje, je dal Stane postrojiti vse tri čete, Savinjsko, revirsko in Pohorsko na mali ravni blizu kuhinje. Dva in šestdeset borcev, vse kar je v oktobru enainštiridesetega zmogla Stajerska partizanov, oblečenih v obleke, v kakršnih so odšli vsak s svojo doma, iz tesnih stanovanj nekje iz Trbovelj, Griž, Zabukovce in Sentpavla, iz Celja, Maribora, Soštanja

in še iz drugih manjših krajev, se je znašlo v tem prvem Stajerskem bataljonu. Skoraj sami komunisti in SKOJ-evci, le redki smo bili nepartijski, menda bi nas lahko prešel na prstih ene same roke. Ljudje različnih poklicev in tudi različne starosti. Toda nekaj pa je bilo enotno, ubrano, kar je vse zlivalo v eno celoto, to je bilo sovražstvo do okupatorja, ki je spodaj v dolinskih vaseh izvajal svoj grozni teror in pa ljubezen do trpečega ljudstva.

Pred nami sta stala komandant Stane in Stefan. Stanetu so šle njegove rjave oči od borca do borca, kot da nekaj prebira. Rjav usnjen površnik, poklepani kloboč, ki je bil nekoč zelene barve, neizogibna cigareta, to je bilo vse kar je dajalo zunanji videz majhni postavi tega moža. To je bilo nekaj normalnega, se pravi, nič posebnega. A notranje, kar je človek občutil, ko je z njim občeval, je bilo lepše, to je bilo in bo za nas nepozabno. Stefan pa je bil kot bil pravkar stopil iz pisarne: zelen hubertus, čepica in kravata, vse to ga je delalo nekam poslovnega, nam

na videz tujega. Toda, ko je zavrzel čik in spregovoril:

»Tovariši!« smo vsi občutili v njegovem, nekoliko hripavem glasu, da je v njem nekaj, kar nas druži, da je naš in še kako naš! Pohvalil nas je za dobro izvedeno akcijo ob priliki zavzetja Soštanja in vzpodbujal se k nadaljnjim junaskim podvigom.

»Ljudstvo pričakuje od nas partizanov, da bomo tolkli okupatorja, da ga bomo tolkli vsak dan, sleherno uro brez odmora, dokler ga ne bomo do kraja potolkli. Ko ljudje govore o vas, jim žare oči in ko slišijo o vaših junaskih podvigih, tovariši, — jokajo od radosti in ponosa. Ko je končal, nas je pozval k prisegi.

»Vi ste vojska, armada, ki raste iz ljudstva. Zato boste prisegli svojemu ljudstvu.«

Od nekod se je ukradel snop žarke svetlobe, ki se je dotaknil drevesnih vrhov. Daleč na zapadu se je odprl košček večernega neba in napovedal za drugi dan lepo vreme.

»Prisegam, da se bom boril za pravice ljudstva, za njegovo svobodo in njegovo boljše bodočnost.« — »Da ne bom nikdar popustil pred sovražnikom, vztrajal bom v borbi, pa če bi bilo treba še toliko pretrpeti...«

Krepko in odrezano so padale besede prisega. Vsem je šlo do srca, resnih obrazov smo stali še nekaj trenutkov, dokler ni padlo povelje za razhod. Z izjemo dveh smo vsi držali prisego do kraja.

Stefan se je še isto noč vrnil v Pokrajinski komitet Partije, čigar član je bil. Mi pa smo tiste dni nato rogovili po Mozirju, v Spodnji Savinjski dolini smo zažgali Cmakovo žago, Cmaka pa odgnali na Dobrovlje. Izdajalec je bil in okupatorjev najtesnejši sodelavec.

Cmakova žaga je gorela v soboto zvečer, v nedeljo so pa Nemci pritisnili na Dobrovlje. Ze dolgo prej so napovedovali, da nas bodo likvidirali, kadar bo sneg. Tokrat je zapadlo na Dobrovljah snega nad koleno. Švabi so se veselili in se bahali, zdaj jih pa bomo vse do zadnjega. Potem bo mir na Spodnjem Stajerskem in lahko bodo brez skrbi spali na tujih posteljah.

Od vseh strani so vozili vojaštvo, najboljše trupe so nabrali skupaj, vso policijo od blizu in daleč so prepeljali pod Dobrovlje. Kamion za kamionom je ropotal po veliki cesti od Celja sem gori in dovažal zeleno in sivo golazen. Od vseh strani so lezli v hrib in gazili velik sneg, da se jim je topila margarina pod kožo.

Nad osem tisoč jih je bilo in vsi so bili prepričani, da bodo uničili »bandite«, ki jim ne dajo miru! Veliko od njih se do takrat še ni srečalo s partizani, zato so bili sveto prepričani, da čim se bodo zadrli:

»Halt — Hände hoch!« nam bodo zletele puške v sneg, roke pa kvišku. Morda so sanjali, kako nas bodo gnali, zvezane, premagane in strte ter prikazali Spodnještajercem veličino svojega junaštva.

Nas v taborišču ni nič kaj dosti razburjalo, da ležejo Nemci v hrib. Kuharja sta pekla prašiča, ki nam ga je za to priliko »posodil« Cmak. Fantje, ki so bili na Cmakovi akciji, so se vrnili šele ob pol devetih jutraj iz doline. Zato nas je malo skrbelo, če Nemci le ne bi prišli prezgodaj in nas zmotili pri obetajočem kosilu.

Pripravili smo si puške, šteli naboje in marsikdo je ugibal, kako bo, če bo borba le predolgo trajala. Revirci so po svoji trboveljski navadi »žicali« naboje, zastapajoč stališče, da beseda na konj. Pet nabojev, to je bilo že kar prijateljsko darilo. Puške so bile od vseh vetrov in vseh evropskih znamk. Najbolj srečni so bili oni, ki so imeli domače, jugoslovanske puške. Dobre so bile tudi nemške, toda tedaj v oktobru jih še nismo imeli mnogo. Takrat

LJUDSKA TEHNIKA

Skupščina auto-moto društva „Šlander“

Dne 12. decembra t. l. se je vršila ob številni udeležbi članstva v društvenih prostorih auto-moto društva »Šlander« v Celju II. letna skupščina imenovanega društva.

Po začetnih formalnostih je najprej podal izčrpen referat tajnik društva tov. Veber o delovanju in uspehih, pa tudi o pomanjkljivostih dela v preteklem letu.

Drugi je govoril predsednik Zupanc ter ugotovil, da je društvo v letošnjem letu delovalo kljub mnogim zaprekam s prav dobrimi uspehi, o čemer pričata dve prehodni zastavici, katere ima društvo še danes v svoji posesti. Ena kot najboljša društvo LR Slovenije, druga pa kot najbolje društvo v okviru OO Ljudske tehnike Celje. Nadalje se je dotaknil izvršitve letnega plana, ki si ga je društvo postavilo in ga presseglo za 47%, ustanovljena je bila lastna avto-mehanična delavnica, usposobljeni trije avtomobilisti in en tov. avto, ki ga je usposobila grupa Sv. Jurij ob j. žel. Dovoljeni so bili trije šoferski tečajji, ustanovljene 4 grupe in 3 krožki na vasi, dva v tovarnah. Predvsem je poudaril vzgojo novega kadra, kjer je društvo doseglo najlepše uspehe ter s tem doprineslo svoj delež za ostvaritev petletnega plana, in usposabljanja mladine za našo armijo, ki bo iz naših vrst prejel že izveščane strokovne kadre. Nato se je predsednik zahvalil nastavnikom šoferskih tečajev za njihov trud in požrtvovalnost, kajti po njihovi zaslugi je društvo uspelo organizirati tečajje in jih uspešno dovršiti. Na kratko se je še dotaknil delovanja grup in krožkov, ter posebno pohvalil grupi Vojnik in Sv. Jurij.

Blagajnik je bil s svojim poročilom zelo kratek in je poudaril le to, da člani zelo neredno plačujejo članarino. Iz referata tov. Testena, ref. za šolstvo, je članstvo, predvsem pa tečaj-

niki povzelo, s kakšnimi težavami se je društvo borilo, toda kljub oviram nam je uspelo plan izučenih vozačev preseči, kar je zelo lep uspeh. Tov. referent je v svojem referatu pohvalil delovanje vseh grup, razen grupe Store, ki kljub vsem možnostim, ki so ji bile dane s strani matičnega društva, ni izpolnila zadanih nalog.

Za tem je sledila diskusija, v katero je živahno poseglo vse navzoče članstvo, ter pri tem izneslo marsikateri pereči problem na dnevni red in dalo zelo dobre predloge, kakor: da se mladini izpod 18 let omogoči polaganje izpita pred komisijo, potreba večje povezave z JA, sindikati in ostalimi množičnimi organizacijami. Mnogi so izrazili začudenje, da se kljub vabilom, zastopniki teh organizacij niso udeležili skupščine, čeprav se zavedajo važnosti, ki jo ima naše društvo, zlasti pri vzgoji tehničnega kadra v petletnem planu. Nadalje je članstvo poudarilo potrebo, po modernejši avto-mehanični delavnici, ker stara ne odgovarja več niti razvoju društva niti današnjim prilikam. Končno je bil še sprejet predlog naj se čimprej skupno z ostalimi panogami Ljudske tehnike pristopi k postavitvi »Doma Ljudske tehnike«, ki bi po svojih prostorih odgovarjal vsem zahtevam Ljudske tehnike oziroma njenim panogam.

Po volitvah delegatov za Okrajno skupščino Ljudske tehnike v Celju, je bila podana razrešnica staremu odboru, ter nato soglasno izvoljen nov odbor s tov. Zupancem na čelu.

Po odobritvi plana za leto 1949, s katerim si je društvo zadalo nove še večje naloge in čitanjem resolucij, ki so bile poslane Republiškem odboru Avtomotozveze v Ljubljani in Republiškem odboru Ljudske tehnike Slovenije, je bila skupščina zaključena.

Slavc

Letna skupščina letalskega društva „Čkalov“

Letna skupščina celjskega letalskega društva je bila 6. decembra 1948. Iz poročil odbora in posameznih referentov je bilo razvidno celotno delovanje društva ter njegovi uspehi. Društvo bi lahko beležilo večje uspehe, če ne bi breme dela ležalo samo na nekaj tovariših, ki so posvetili res vse sile za njegov čim uspešnejši razvoj in napredek. Naloga, ki si jih je društvo zadalo za prihodnje leto, niso majhne niti ne pretirane, vendar pa je potrebno, da vse članstvo resno poprime za delo, da bo prihodnja skupščina pokazala uspehe, katere od mladih letalcev upravičeno pričakujemo.

Kljub dosedanjemu delu moramo priznati, da je društvo po lanskoletnem neuspelem letalskem mitingu nekako životarilo, polet »Čkalova« v zadnjih mesecih pa nam da slutiti, da je na najboljši poti do uspeha. Volja do dela in do letenja mladih letalcev, ki se ob večerih usposabljaajo teoretično kot praktično v društvenih delavnicah, so nam porok za bodoče uspehe.

Ob tej priliki je odbor podelil priznanja štirim najboljšim članom in pohvalil delo vajencev, ki so z veliko voljo delali v društvu. Prav iz teh mladih vrst pričakujemo najboljših delavcev in najsprejemljivejših pilotov.

Zelo bi društvu in vzgoji letalskega kadra koristilo, v Celju se nahajajoči rezervni piloti, od katerih se do sedaj še nihče ne udeležuje v letalskem društvu. Upamo, da bodo piloti-rezervisti uvideli potrebo pristopa v društvo, kjer bodo prenašali svoje strokovno znanje na mlade letalske kadre.

Ob zasedanju skupščine je odbor društva prejel naslednji dopis od prijatelja jadranskega letalstva tov. dr. Tominka:

»Pred 20 leti sem tedaj ravnatelj klasične gimnazije v Mariboru in vodja raznih kulturnih ustanov — ustanovil Aeroklub, ki se je sijajno razvijal, dokler ni naletel na popolno nezaznavanje odločilnih krogov. V njegovem okviru smo ustanovili jadransko letalsko skupino, prvo v državi, ki je

zlasti med mladino zbudila silno zanimanje; vsi dijaki moje gimnazije so bili vključeni, za večje sem jim dal do svoje upokojitve (1932) na razpolago fizikalni kabinet, s potrebnim orodjem. Za 10 letnico smo izdali tudi lepo brošuro.

Bomba mi je v zadnji vojni razbila vse imetje, uzmoviči so iz ruševin odnesli vse, kar jim je bilo všeč, tudi moje knjižnico in aeroplansko literaturo. Z zanimanjem sledim Vašemu živemu pokretu in očitnemu uspehu. Nikar ne klonite, pogumno naprej in kvišku tovariši!

Iz dopisa se jasno vidi nerazumevanje takratnih oblasti v stari Jugoslaviji za razvoj letalstva med tem, ko so danes dani tudi na tem polju vsi po-

Aktivisti OF I. četrti so obiskali kraj, ki je veliko pretrpel v vojni

Prva četrta Mestnega ljudskega odbora Celje, si je med drugim naloga dala obvezo, da bo prirajala obiske na vasi in tako poglabljala povezavo med mestom in podeželjem.

Prvi takšen izlet je priredil odbor OF skupno z organizacijo AFZ, ki je tudi dala pobudo za prireditve družabnega večera, s čigar dobičkom so pripravili darila za vaščane v Sv. Vidu pri Planini. Sv. Vid, središče partizanskega gibanja na Kozjanskem, so obiskali 18. novembra. Ko so Sentvidčani zvedeli za prihod Celjanov, svojih znancev iz narodnoosvobodilne borbe, se je zbrala vsa vas. Sekretar OF I. četrti tov. Riva Otmar je v svojem pozdravnem govoru najprej izrekel ponovno priznanje šentvidskim kmetom, ki so v najtežjih dneh naše zgodovine ostali zvesti svojemu narodu in nudili borbem za svobodo vso pomoč, čeprav so pri tem izgubljali svoje domove in življenja.

V prisrčnem razgovoru z vaščani so se Celjani dobobra seznanili z današnjimi problemi na vasi. Iz pripovedo-

valja večine se je jasno pokazalo, da tudi v Sv. Vidu, kot drugod majhen kmet še vedno trpi izkoriščanje po vaških mogotcih, da jim dela pretirano za vsako uslugo.

Aktivisti I. četrti so našli tu najboljšo priliko, da pokažejo malemu kmetu rešitve iz odvisnosti velikih, da jim prikažejo prednost zadrugne obdelave zemlje in utrjevanja ekonomij pri Kmetijskih zadrugah. Nakazali so jim tudi nujnost čiščenja svojih odborov oblasti na vasi, v katerih še čisto delajo proti interesom malega človeka odborniki, ki ščitijo svoje koristi.

Pred odhodom so zastopnice AFZ I. četrti obdarile z denarnimi vsotami dvajset vaščanov, ki so bili v vojni najbolj prizadeti. Bolj kot denar je obdarovance veselila zavest, da se jih delovni ljudje v mestu spominjajo, da obstoja med kmetom in delavcem tako bratstvo, skovano v borbi za življenje našega naroda. Ob slovesu so izrazili željo, da bi se podobni obiski še ponovili.

dala so povelja, vmes pa je bilo prerokanje, je li bil ta rafal iz našega mitraljeza ali iz nemškega. Zavzeli smo položaje. Zasedli smo kamenito ograjo na vhodni strani cerkve in še po levem pobočju ob robu gozda navzdol. Komandir Toledo pa je s Pohorskimi borci zasedel mali gozdič za pol streljaja desno od cerkve. Zaseda, v kateri so bili Umek, Vreskov Vilč in Guzej se je vrnila.

Nemci so se počasi bližali. Potem, ko jih je naša zaseda odkrila, so neprestano streljali na vse strani, misleč, da je za vsakim grmom partizan. Končno so se prikazali na robu gozda na drugi strani travnika, kakih 300 metrov od našega položaja. Sklenili smo, počakati, da bi se spustili preko travnika. Nekoliko so se ogledovali, nato pa se zagnali na čisto. Takrat pa trrr rrrrrrrr naši trije mitraljezi. Takoj so se trije prekopicnili in obležali. Drugi so se po tleh, zarivajoč se v sneg, plazili naprej. Vedno več njihovega orožja je posegalo v borbo. Poznalo se je, da njim ni bilo treba štediti z municijo. Ko pa sem pogledal po naši bojni črti, sem videl, kako vsak meri in precizira, da bi ja zadel. In ko je temu ali onemu preletel bežen nasmehek preko obraza, sem vedel, da je tam na oni

V Mozirskem okraju pridno pripravljajo za »Novoletno jelko«

Množične organizacije okraja Mozirje pripravljajo najmlajšim državljanom Novoletno jelko — otroški zimski praznik. Posebno iniciativne so članice AFZ v Saleku, Nazarju, Prihovi in Soštanju. Na pripravljanem sestanku, so tudi zastopniki sindikalne organizacije sprejeli obveze. Vse množične organizacije, prosvetni delavci so se aktivno vključili v pripravljajno delo za izvedbo zimskega praznika naših pionirčkov. Ob novem letu, ko bodo delovni ljudje praznovali izvedbo letnega plana in se veselili svojih zmag ne bodo pozabili najmlajših in jim bodo pripravili lepo in veselo Novoletno jelko. Toda tudi najmlajši ne bodo ostali ob strani pri pripravah Novoletne jelke, krepko in uporno se bodo borili za boljše uspehe svojega plana. Pionirski odredi sprejemajo že sedaj obveznosti in tekmujejo za boljše učne uspehe. Pionirski odred gimnazije Soštanj je sprejel med drugim obvezo, da dvigne za 15% učni uspeh, pripravil bo lepo pionirsko sobo, ki bo prikazala delo pionirjev v prostem času. Z grafikoni in učnimi krožki bodo prikazali delo pionirske organizacije v pomoč šoli.

Odredi ZPJ so sprejeli tekmovalne, ki ga je razpisal OPS. V tekmovalju je glavna točka dvig učnega uspeha in šolskega obiska. Tekmovalje traja od 5. decembra do 20. decembra 1948. — Najboljši odredi bodo prejeli nagrade, ki jih pripravlja Okrajni odbor OF, AFZ, LMS in OPS.

Pionirji se dostojno pripravljajo na dan svojega praznika in bodo podarili staršem in domovini svoje znanje in uspehe. Pionirji niso pozabili svojih mlajših sester in bratcev in pripravljajo igrace, s katerimi jih bodo obdarili.

Delovni ljudje pa bodo pokazali pionirjem svojo brezmejno ljubezen in bodo obdarovali kolektivno odrede in posamezne pionirje. Nič več ne bo razlike med bogatimi in siromašnimi, zato bodo vsi enako obdarjeni. Odpravili bomo praznike Miklavža in Božič, kakaj to niso bili prazniki veselja temveč solza. Buržoazna Jugoslavija v preteklosti je sejala razdor tudi med najmlajšimi in jim pokazala, kakaj je razlika med svetom bogatašev in siromakov.

Novoletna jelka bo nov praznik, ki ga bomo vsako leto praznovali in razveselili svoje najmlajše borce za socializem.

K. P.

goji in pomoč za čim uspešnejši razvoj in napredek letalskih društev.

Veseli nas, da tudi tov. dr. Tomineš spremlja delo sedanjega društva in se zanima za njegove uspehe.

Pred novoizvoljeni odbor se postavljajo velike naloge in prepričani smo, da jim bo kos, da bo skupno z vsem članstvom doprinesel velik delež izgradnji socializma in petletnemu planu; stopal bo trdno po poti, ki jo je začrtala KP Jugoslavije s tov. Titom na čelu.

Iz prvega slovenskega filma „Na svoji zemlji“

Naša društva na sindikalni umetniški reviji v Mariboru

Uvodoma je treba podčrtati, da je bilo Celje častno udeleženo na III. republiški reviji sindikalnih kulturnih društev, saj so se strogemu izboru komisije predstavile kar štiri skupine z dobro naštudiranim sporedom. SKUD »Prešeren« je poslal na tekmovalje godbo na pihala ter mešani pevski zbor. SKUD »Ivan Cankar« moški zbor, SKUD »Ključar« pa ženski zbor, le gledališka družina in folklorna skupina še nista letos stopili v krog tekmovalcev.

Revija v Mariboru je bila dobro pripravljena, žetev pa presenetljivo bogata, zlasti skušnje, ki jih je pridobilo vodstvo, ocenjevalna komisija, a ne v zadnji vrsti sleherni tekmujoča skupina, ob izredno močnih, dostikrat enakovrednih skupinah so se merile sile. Plodonosna pa je bila hkrati za naše pevovodje in dirigente ter oblikovalca odrskih del in folklornih skupin. Najprepričevalnejše je dokazala revija upravičenost in neizčrpno življenjsko možnost sindikalnih kulturno-umetniških društev. Njihova rast v širino je prepričevalna, tudi rast v globino je vidna. Zavidanja vredna je kvalitetna povprečna raven zborov, ter godb na pihala. Požrtvovalna prednost in umetniška zmogljivost pevovodij in dirigentov, povezava korpusa s pevovodjem ali dirigentom, disciplina in plemeniti duh požrtvovalnega dela in tovariškega tekmovalja.

Presenetljiv je bil rezultat godb na pihala. Deset skupin tekmujočih godb je preverilo i poslušalce i žirijo, da imamo Slovenci v naših požrtvovalnih godbenikih prvovrstne korpuske, ki kažejo v nekaterih primerih skoraj virtuozno lahnost v obvladavanju tehničnih težav, kakor tudi v delikatni interpretaciji.

Največji napredek sta pokazali godbi na pihala n. pr. iz Trbovelj in Guštanj, ki služita lahko kot vzor ostalim godbam v LRS. Na žalost se godba SKUD France Prešeren iz Celja to pot ni uveljavila. V prvi vrsti je temu kriva nediscipliniranost oz. indolentnost nekaterih članov, ki se ne udeležujejo vseh vaj: Jaz bom svoje že opravil si je marsikdo mislil. Tako stališče je napačno. Vaje so potrebne vsem, dobrim in slabim godbenikom, ker le z rednim posejanjem vaj vseh sodelujočih

članov, se lahko doseže skladnost v intonaciji in v izvedbi sploh. Krivda pade tudi morda na sindikalne podružnice, ki vedno ne kažejo dovolj smisla za težnje in potrebe svojih članov, ki se bavijo z umetnostjo. Tudi bi bilo potrebno resno razmišljati o povečanju in posvežitvi sedanje godbe. Mladince pa (take, ki že sedaj igrajo in začelnike), naj bi se poslalo v Glasbeno šolo, da se tam pravilno izveščajo. Godbo SKUD France Prešeren naj začasni manjši uspeh ne oplasi. Če se bodo vsi sodelujoči odločili in resno lotili dela in njegove pravilne razdelitve, potem uspeh ne bo izostal. Poglejmo n. pr. SKUD Dušan Jereb iz Novega mesta. To udruženje je bilo na majskem tekmovalju zadnje, a sedaj si je priborilo prvo mesto. To je dokaz, da se s pridnostjo, resnostjo, dobro voljo in vztrajnostjo marsikaj doseže.

Pevski zbori, s pretehtanimi skladbami in prečiščenim izvajanjem, so se uvrstili med dobre in najboljše sorodne zore v Sloveniji in izven njenih mej. Prvo in drugo mesto sta osvojili Ptuj in Murska Sobota, tretje naš »France Prešeren« v Celju. Priznala se je hkrati nagrada zborovodij Juriju Vrežetu za požrtvovalno, predano, nesebično glasbeno delovanje v tej pevski družini. Zaradi lepega muziciranja se je ta skupina povzpela na tretje mesto, čeprav po točkah ni bila opravičena, kar je hvalevredno priznanje in vilva poguma i pevovodji i pevcem, še zlasti, ko so v razmeroma kratkem razdobju prebredli krizo in se uvrstili med zore, ki jih bomo vselej radi poslušali. — SKUD »Ivan Cankar« je s svojim težkim sporedom prepričevalno zapel in če ni v izredno ostru konkurenci moških zborov dosegel vidnejše mesto, ni dolžiti niti pevcev, niti pevovodje tov. ing. Segulo, marveč je iskati vzrokov še v številno prešibkem zboru. Opažalo se je, da bodo na bodočih revijah le številčno polni zbori zmogli vse napore in zahteve po zaokroženi zvočnosti korpusa. Domalega isto velja za našega »Ključarja«.

V merjenju sil ni vselej enostavno po točkah ugotoviti dejansko stanje in na vse strani objektivno pravilno stanje. Žirija je bila številčno močna, da se lažje izbegne subjektivnim vplivom posameznih ocenjevalcev.

Naši celjski SKUD-ovci so se relativno dobro odrezali, že tekmovalje štiri skupin priča o zdravem razvoju celjskega glasbenega življenja. Pomisliti je treba, kako lahko nastopajo presenečenja; kdor je bil letos na reviji prvi, je lahko že na sledeči na tretjem mestu. Čeprav ni Celje osvojilo prehodne zastavice v nobeni skupini, si je priborilo relativno lepo število točk, kar pa bi naj bilo vzpodbuda še za intenzivnejše delo in napredek. Poudarjamo še enkrat, celjski SKUD-ovci delujejo na široko, zdaj nastopa čas intenzivnega poglobljenega študija. Revija je bila do dna prepričevalna, SKUD-ovsko gibanje je pravilno zajeto in ustvarjena je organizacija, ki ima nebroj možnosti za kulturno delo prvega reda med Slovenci.

Končno je umestno z vsem priznanjem poudariti prelepo dekoracijo odra, katero je ustvaril prof. Kavčič v Mariboru, saj je bil plemeniti okvir nastopajočim skupinam ter arhitektonsko izčiščen poudarek glasbenih reprodukcij in republiške revije. Celjani si moramo zapomniti tudi to okolnost, ki ni malenkostnega značaja in ki hkrati pričča o dostojni višini slovenske splošne kulture. Celju mora biti revija kazižip za sorodne prireditve in zlasti v bodoče, ko bo treba podobno revijo organizirati v naši sredini!

so jih imeli še Svabi. Starih avstrijskih je bilo nekaj in pa šest francoskih. Te so bile prav nerodne, »drve« smo jim rekli. Bile so skoraj polovico daljše od drugih, posebno od avstrijskih. Zato se je francoske vsak branil, ker se je bilo nerodno kretati po hosti. Zadrževala pa so boljše kot avstrijske.

Obveščevalna je dobro delovala. Prav za prav še takrat o kakem organiziranem obveščevanju ni bilo govora, mi sami na to še nismo polagali dovolj pažnje. Ljudje so sami čutili, da morajo obvestiti partizane o kretanju in namenih Nemcev. Vedeli smo, da smo nekje na Dobrovljah, Dobrovlje pa so velike. Toda vest je šla od hiše do hiše — nekje bo že dosegla partizane. Pa nas je res. Že zgodaj dopoldne smo vedeli, da se pomika iz Nazarj dolga kolona Svabov, druga iz Mozirja, ena iz Braslovč in ena iz Vranskega.

Ob desetih je Silas ojačal straže in poslal še dve zasedi, da počakajo Svabe in jih kolikor mogoče dostojno sprejmejo. Bolj ko je šlo proti poldnevju, bolj smo postajali nestrpni. Pred borbo je človeku nekam teno pri duši, ne vem, če bi to lahko imenoval bojanje. Zavedaš se, da se bo le nekaj zgodilo, kar je življenjske važnosti za tebe, kako bo, pa le ne veš. Samo nestrpen

Kako smo v Petrovcah gradili pionirski domek?

Na odrednem sestanku letošnje pomlad smo sprejeli obvezo, da bomo zgradili pionirski dom. Predlog je staliv tov. upravitelj. Seveda smo ga navdušeni sprejeli.

Takoj prve dni po tem sklepu je odšla deputacija pionirjev v Novo Celje k upravniku zdravilišča prosit za ostanke barake, katero so tam razdri. Deputacija je vodila takratna načelnica odreda tov. Milka. Upravnik zdravilišča tov. Sime je naš prošnji ugodil. Veseli smo bili. Vendar doma nismo začeli graditi, ker se je nagibalo šolsko leto h koncu. Imeli smo mnogo učenja in priprav za pionirski dan v Zalcu.

Zato pa smo v novem šolskem letu krepkeje prišli. Sklenili smo, da postavimo domek do mladinskega dne, ki je bil meseca oktobra v Petrovcah, vendar nismo mogli izvršiti obveze. Morali smo za mladinski dan plesti vence in pisati parole. Napisali smo jih 16. Vrh tega pa smo prav tedaj hitro gradili naš Zadrudni dom, pri katerem smo pionirji pridno sodelovali. Rekli smo, da bomo naš domek začeli graditi šele potem, ko bo zgrajen zadrudni dom. To se je zgodilo do II. kongresa KPS, tako da smo mi začeli graditi šele pred dobrim tednom. Seveda smo poprej zvozili od gradilišča ves potreben material. Potem smo naprosili tov. upravnika Novo Celje, da nam je dal na razpolago tovornjavo, s katerim smo pripeljali iz Libov potreben premogov pepel. Rabili smo ga za nasip.

Nato smo prosili člane sindikatov in mladince ter mizarje, da bi nam pri gradnji pomagali. Objubili so nam. Posebno moram poudariti, da nam je stal pri gradnji ob strani predsednik sindikatske podružnice lesnih delavcev tov. Cakiš. Tudi tov. Ribič Julij in predsednik MLO Petrovčeve Cede Lojze sta pomagala vedno, kadar sta le imela kaj prostega časa. Delali smo večinoma ob večerih pri luči. Mrzlo je že bilo. Pionirje in tudi ostale graditelje je zeblo. Zato smo si na gradilišču zakurili. Tovariš upravitelj pa nam je s svojim sodelovanjem vlival pogum.

Niso sodelovali vsi pionirji. Nekateri so raje zbežali domov. Niso se zavedali važnosti pionirskega doma. Najprijetljivi so bili pionirji V. čete tov. Jožica, ki vodi naš odred. Je seveda bila vedno na nogah. Vzpodbujala je, kjer je le mogla. Pa tudi nekateri pionirji iz ostalih čet so pridno pomagali.

Pionirji iz žalske gimnazije so se nam norčevali, češ da gradimo kurnik. Mi smo pa ponosni na ta svoj »kurnik«. Oni pa še takega ne premorejo.

Mi pa le imamo svoj domek. Res je, da ni razkošna palača, da še ni tako opremljen, kakršnega bi radi in kakor kmalu bo, vendar smo zadovoljni z njim. V njem se bomo sestajali k posvetom. Sprejemali bomo nove obveze. Sahirali bomo, odredni »Stencas« bo v njem, razni grafikonji bodo viseli po stenah, odredno knjižnico bomo imeli v njem itd.

ŠAH

Maribor : Celje 69 : 51

V nedeljo se je vršil revanšni dvoboj na 100 deskah med šahisti Mariborskega in Celjskega okrožja.

Dvoboj se je igral v veliki dvorani Poleta, ki je bila ne samo lepo okrašena, ampak tudi polna gledalcev, ki so z zanimanjem sledili temu vsakemu dvoboju.

Igra ce je v imenu MOSO-a pozdravil tov. prof. B. Stupan, ki je obenem izročil COSO-u spominsko darilo. V imenu COSO-a je navzoče pozdravil tov. Pipan Franc ter zastopnik Sahovske zveze Slovenije predsednik tov. Turner E. Zastopnik Komiteta za fizkulturo pri vladi LRS pa tov. Piculin.

Mariborčani, ki so veljali kot favoriti že ob pričetku, so tudi res preprečevalno zmagali z rezultatom 69 : 51.

Izid na prvih 20 deskah (reprezentanci 12 in pol : 7 in pol.

Posamezni rezultati v reprezentanci:
1. Hočvar N. — prof. B. Stupan 1 : 0, Cijan S. — Pukovec 0 : 1, Majcenovič — Krušč 0 : 1, Šnajder J. — Mišura pol : pol, prof. Grašar — dr. Nemeč 0 : 1, Publikovič — Ketiš pol : pol, Lorbek F. — ing. Prek pol : pol, Fajš M. — Konič 0 : 1, Cesar K. — Rudolf E. 0 : 1, Berglez — Dasko V. pol : pol, Silan — Ostanek 1 : 0, prof. Kastelic — Cizelj pol : pol, Mirnik — Marvin (ocenjena kot izgubljena za Mirnika), Verk — Rupar R. 1 : 0, Jazbec — Poš pol : pol, dr. Čerin — Fišer 0 : 1, Šnaj-

der F. — Planinc pol : pol, Krušč — Lukeš 0 : 1, Oder P. — Klojčnik pol : pol, Drofenik : Dasko II. pol : pol.

Mladinska reprezentanca je izgubila z rezultatom 9 : 1.

Na predlog tov. Tavčarja je bila odposilana v imenu 200 šahistov in MOSO vdanostna in pozdravna brzojavka sekretarju CK KPS in predsedniku vlade LRS tov. Mihi Marinku.

Organizacija prireditve je bila dobra.

TURNIR ZA MLADINSKO PRVENSTVO CELJSKEGA OKROŽJA

Okrožni šahovski odbor v Celju razpisuje turnir za mladinsko prvenstvo okrožja za l. 1948. Turnir se bo igral v Celju v Sahovskem domu v dneh od 25. do 28. decembra 1948.

Na turnirju bodo igrali dva zastopnika iz Celja ter po eden iz Brežic, Trbovelj, Hrastnika, Rogatca, St. Petra in Velenja.

OBJAVA

Invalid. podjetje Promet z rabljenimi predmeti (Starinarina), Celje, Tomšičev trg

POZIVA

vse stranke, ki so do 10. novembra t. l. oddale v komisijsko prodajo razne predmete in še do danes niso prejele izplačila, da dvignejo, na podlagi izdanih potrdil gotovino ali predmete do 25. decembra 1948.

Predmeti oziroma gotovina, ki se ne bo dvignila do tega roka, preide brezpogojno v last inv. podjetja.

Uprava inv. podjetij, Celje

POZIV

Uprava za ceste Celje poziva dobavitelje in voznike, da predlože zaradi likvidacije račune najkasneje do 20. t. m. Račun je predložiti preko cestnih delovodstev. Vse morebitne poznejše prijave se ne bodo upoštevale.

»OSKRBA« državno podjetje za oskrbovanje lokalne industrije in obrti, obvešča

podjetja in ustanove, da od 20. do 27. decembra t. l., zaradi inventure ne sprejema in izvršuje nobenih naročil. Istočasno prosimo, da je dvigniti vsa pripravljena naročila najkasneje do 18. decembra t. m.

Zamenjam 5-cevni radioaparati za zidno in strešno opeko. Naslov v upravi.

Prodajam par enoletnih angora zajcev. Naslov v upravi.

Gramofon-kovčeg s ploščami in iglami kupim. Naslov v upravi lista.

Kupim malo klavirsko harmoniko za otroka. Naslov v upravi.

KINO ŽALEC

Sobota 18. dec.
Nedelja 19. dec.

SOVJETSKI UMET. FILM

Nasredinove prigode

Sreda 22. dec.
Četrtek 23. d. c.

SOVJETSKI UMET. FILM

LERMONTOV

PREDSTAVE Sobota, sredo, četrtek ob 19., nedelja ob 19., ker prvi dve predstavi odpadeta zaradi gled igre »Celjski grofje«

Prva dva plasirana imata pravico igranja na mladinskem prvenstvu Slovenije, ki bo meseca januarja v Mariboru.

SAHOVSKA PREDAVANJA

Sahovska predavanja in otvoritev končnice za vse člane in IV. kategorijske prireditelje Sahovski dom v Celju. Predavanja bodo vsak četrtek od 19. do 20. ure v igralnici doma. Prvo predavanje v četrtek 23. decembra. Vstop prost!

Sahovski študij za II. in III. kategorije pod vodstvom tov. Cijana S. bo vsak torek ob 20. uri. Prvi sestanek 21. decembra!

BRZOTURNIR SŠD CELJE

V torek dne 14. decembra se je vršil zaključni brzoturnir za prehodno zastavo v letu 1948.

Turnirja se je udeležilo 16 igralcev. Zmagal je Cijan Slavko s 15 točkami pred Flajsom M. 14. Šnajder Jože 12, Hočvar N. 11.

Zastavico si je v trajno last osvojil Mirko Fajš, ki je letos zmagal štirikrat, Hočvar N. trikrat, ter po enkrat Cijan S. in Lorbek F.

NOVI GROBOVI

Grabar Frančiška, gospodinja iz Celja, Cesta na Dobravo. Oblak Henrik, prevoznik iz Celja, Ozka ulica 3. Primon Valerija, pomožna kuharica iz Sv. Jederti 54. Grilanc Karel, upokojenec, Celje, Polule 22. Rajeršič Ludvika, občinska reva iz Celja, Slomškov trg. Kostevc Amalija, peruzitkarica iz Sv. Vida pri Planini. Lokan Stefan, sin tovarniškega delavca iz Celja. Kalužar Gašper, preuzitkar iz Ložnice 16, Babno, Celje. Gubenšek Marija, gospodinja iz Virštanja, Podčetrtek. Krivec Martin, sin malega kmetarja iz Krivca, Donačka gora. Deteček Mirko, zasebnik iz Celja, Zavodna 26. Omrzel Marija, medicinski tehnik iz Celja, Zidanškova ulica. Zmazek Marija, upokojenka iz Celja, Slomškov trg. Rajter Milan, upokojenec iz Lokrovca 7, Celje. Vrečer Jožef, sin strojnika iz Nove vasi, Celje. Zupanc Karel, delavec iz Tratne 29. Grobelno. Goršek Ana, posestnica iz Sp. Rečice 37, Mozirje. Fidler Marija, gospodinja iz Celja, Zagrad št. 13.

NOVOPOROČENCI

Standekar Ivan in Gilčvert Ladislava iz Celja, on iz Ljutomera. Puki Mihael in Korošec Frančiška iz Ptuj, on iz Poljan. Tamše Jožef in Cokan Frančiška, oba iz Celja. Jezernik Franček in Prisan Ljudmila iz Sv. Jurija. Polutnik Martin in Hanekam Amalija roj. Godec iz Celja. Komin Sime in Fortin Frančiška iz Maribora, on iz Celja.

Preključem za neveljavno izgubljenno osebno izkaznico na ime Veber Kristina, Pernov 37, p. Zalec.

Lovsko psico, črno, lepo, oddam za stalno dobremu skrbniku. Naslov v upravi.

Zobni ščitnik iz gumijaste zmesi, za varovanje zob pri boksu, takoj kupim. Naslov v upravnistvu lista.

Osebno izkaznico in prometno knjigo na ime Oberčkal Avgust proglašam za neveljavno.

»VINO« OLO Celje-okolica naznanja, da se od 27. decembra 1948 do 3. januarja 1949 zaradi inventure blago ne izdaja.

Scečke

državne razredne loterije FLRJ dobite v podružnici JUGOREKLAM Celje, Prešernova 1

FIZKULTURA

V Celju in okolici je letos osvojilo fizkulturni znak 555 fizkulturnikov

Leta 1947, če gledamo poročila, si je osvojilo fizkulturno značko 280 fizkulturnikov iz Celja in okolice, dočim je to leto narasla številka na 558 ali za 100 odstotkov več kot leta 1947.

Ce pa upoštevamo, da je bilo letos v novembrskem roku prijavljenih 1663 članov in od teh si je značko osvojilo 558 ali 33,5%, vidimo, da društvo in bivši aktivni niso posvetili dovolj pozornosti sistematičnemu delu v fizkulturnem tekmovanju. Vse delo je ležalo na Okrajnem centru, kateremu je brez vsake pomoči uspelo doseči te uspehe. Tu

je posebno sekretar Okrajnega centra tovarišica Zorko Majda vložila vse sile za doseg te rezultata. Velika napaka bivših aktivov je bila, da so v času prijavljanja vpisovali nezainteresirane ljudi, ali pa jih niso znali pritegniti v aktivno delo na fizkulturnem polju, da se pozneje tekmovanja sploh niso udeležili, čeprav so bili razpisani trije tedni za polaganje norm pri lepih vremenskih prilikah.

Iz društev in aktivov je število osvojenih značk naslednje:

	mlad.	bron.	arab.	z. sta	skupaj
1. I. gimnazija, Celje	116	21	24	10	171
2. Kovinar, Celje	66	4	6	5	81
3. Obrtna šola, Celje	77	2	—	—	79
4. II. gimnazija, Celje	78	—	1	—	79
5. Ekonomski tehnikum, Celje	51	11	1	—	63
6. FD Klavdivar, Celje	1	9	8	18	36
7. Gimnazija, Zalec	20	1	2	6	18
8. Grafičar, Celje	9	—	—	—	20
9. Poštar, Celje	—	2	3	—	5
10. Kemičar, Celje	1	1	1	1	4
11. TD Zalec	—	—	1	—	1
12. TD Petrovče	—	—	—	1	1
Skupaj	419	51	47	41	558

Iz tabele je razvidno, da odpade približno polovica tekmovalcev na industrijske aktivne, kar pa še vedno ni zadovoljivo, ter je treba v bodočih pripravah posvetiti temu mnogo več pažnje. S pripravami in s sistematično fizkulturno vzgojo, katero si pridobijo tek-

movalci največ v telovadnicah, kar bomo lahko povečali število nosilcev fizkulturnega znaka. Način tekmovanja za prihodnje leto bomo še objavili. Značke bo razdelila vsaka sindikalna podružnica na svojih svečanih masovnih sestankih.

Jesenski del nogometnega prvenstva I. slovenske lige

Končan je zanimiv jesenski del nogometnega prvenstva I. slovenske lige. Preostaja še samo razveljavljena nogometna tekma med Nafto in Železničarjem iz Ljubljane, ki pa tablice verjetno ne bo spremenila. Kaznovalo se je one, ki so zanesli zaradi svojega klubaštva in nepravilnim delom nered na zeleno polje in onejevoljili društva ter gledalce v tem zanimivem tekmovanju. Tako lahko gledamo z vedrim obrazom na pomlad, ko se bodo pričele spet napete in interesantne tekme slovenskih ligašev. Letošnje I. slovensko ligo je sestavljalo osem slovenskih društev, od teh šest iz štajerskega ozemlja. Vsa društva so dokazala, da po kvaliteti ne

zaostajajo mnogo ena za drugo, saj je razlika med prvimi in zadnjimi na tablici le pet točk, kar doslej v prvenstvu še ni bil slučaj. Zato številni gledalci že komaj čakajo pomladi in takrat bo šlo spet zares! Do takrat pa se naj igralci nekoliko odpočijejo ter se posvetite treningom, a mi v Celju si bomo ogledali hokejske tekme, ki so novost za nas in od katerih si obetamo tudi precej razvedrila.

Rudar je postal zaslužen jesenski prvak. Ne le s svojo tehnično in poštvovalno, ampak tudi z prijateljsko igro je vzbudil povsod simpatije, kjer je gostoval. Tudi v pokalnih tekmah je zastopal Slovenijo uspešno in le ne-

srečni žreb ni dopustil, da bi se srečal z Dinamom v Zagrebu. Trboveljčani imajo vsekakor lepe izgleda, da to mesto zadržijo.

Ljubljanski Železničar se je že oklinal za prvaka slovenske lige. Toda na sled so mu prišli, da ni bila njegova zgodovina čista in vrniti je moral točke nasprotnikom, katere je prej oškodoval. Ljubljanci so sicer uspeli zadati edini poraz Rudarju, a dokazali so tudi, da se mora z njimi resno računati.

Polet, Železničar iz Maribora in Klavdivar so si razdelili tretje, četrto in peto mesto z istim številom točk, toda zaradi razlike golov je nastal slednji razpored. Vsa tri moštva je spremljala precejšnja smola in marsikatero izmed njih bi lahko postavili na prvo mesto. Pa počakajmo do drugega leta.

Nafta, Sobota in Udarnik zaključujejo tablico. Predzadnja je bila v prvih tekmah zelo uspešna, pozneje je pa doživela več porazov in se je tako obdržala na predzadnjem mestu. Igra pa prav lep nogomet in se ji obeta še lepa bodočnost.

Udarnik se je šele v zadnjih tekmah popravil in v dveh že v naprej izgubljenih srečanjih dobil štiri nepričakovane točke. Kaj se hoče, žoga je pač vselej okrogla! Božo Videnšek

SŠD »Klavdivar« priredi v soboto, dne 18. decembra 1948 v mali dvorani OF-doma plesne vaje s pričetkom ob 19.30 do 23. ure zvečer. Plesne vaje se bodo vršile redno vsako soboto.

KINO METROPOL

Od 17. dec. do 23. dec.: Na svoji zemlji, prvi slovenski umetniški film.
Od 24. dec. do 30. dec.: Ališer Navoi, sovjetski film.

KINO DOM

Od 18. do 21. dec.: Glasbena komedija, sovj. film (repriza).
Od 22. do 28. dec.: Rusko vprašanje, sovj. umetniški film.

DEŽURNE TRAFIKE

odprte v nedeljo, dne 19. decembra 1948: Šoštarec Stefan, Štanetova ulica. Stanič Hedvika, Ljubljanska cesta.

ZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

19. dec. 1948: Dr. Bitenc Maks, Ljubljanska cesta 8.
Nedeljska zdravstvena služba traja od sobote opoldne do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

ne imamo dovolj drugovrstnega sadja plemenitih sort in tudi bobovca še velike množine.

8. Beličnik je tudi novejša sorta, ruskega izvora. Povsod kjer je potreba po zgodnjih jabolkih, bomo sadili izključno samo to sorto, ki zori v Sloveniji kot prva.

Drvo je bujne rasti. Zaradi zgodaj in je zelo rodovitno. Sad je bel do rumen in zelo dobrega okusa, ter precej debel. Za zemljo in lego sorta ni izbirna. Sad je občutljiv za obilne in ne traja dolgo, je torej, kot že omenjeno za takojšnjo uporabo na domačem trgu.

Takole nekako naj bi izgledal naš novi sadni izbor. Z opisanimi sortami bi že lahko zasadili vse bolj in manj primerne lege in s temi sortami bomo krili domačo, zelo rastočo potrošnjo in si osvojili svetovni trg za eventualne viške.

Vsa bodoča produkcija sadnega narščaja bo usmerjena v bodoče samo v razmnoževanje prednjih sort. So še možne malenkostne izpremembe v sadnem izboru, toda do bistvenih razlik ne more priti, kajti nov sadni izbor bazira na izkušnjah naših najboljših sadjarjev. Sadjarje opozarjamo, kar je tudi v njih interesu, da precejljajo nerodovitno sadno dreve, ki še ni prestopo in pa sorte, ki niso primerne za nadaljnje gojenje (razne vrste sladkih jabolki, ki so pri nas zelo razširjene, pa nimajo prave vrednosti) izključno s

spredaj navedenimi sortami. Prav posebno naj upoštevajo pri precepjanju sorte ontario, iz razlogov, ki so že pri opisu sorte omenjeni.

Mnogi sadjarji bodo imeli proti zmanjšanju števila sadnih sort pomisleke. Ukrep naše oblasti se jim bo zdel preveč radikalen. Tovariš sadjarji, je pa potreben za dobrobit nas vseh. Ni seveda s tem rečeno, da moramo preceptiti vse sadno dreve tistih sort, ki tu niso naštetje. Ze v prejšnjem članku je rečeno, da je v Sloveniji razširjenih kakih 20 sort jablan, ki so dobre za v njih primernih prilikah. Te sorte, ki so sicer dobre, a v sadnem izboru ne bodo, se ne bodo razmnoževale, ne bomo jih tudi ne precepili temveč obdržali do izhiranja. Te sorte bi bile v glavnem:

1. Sarlamovski, precej razširjena zgodnja sorta (zori kmalu za beličnikom), lepe zunanosti — rdeče progasta in zelo rodovita.
2. Jakob Lebel, jesenska sorta, zelo močne rasti, z debelim sadom po barvi podobnim boskopskemu kosmaču (zelen do rumen plod z zagorelo rdečico, mestoma precej rjavkast), izredne rodovitnosti. Edina napaka bi bila, da rad gnije.

3. Pisani kardinal, je jesenska sorta dobrih lastnosti, vendar tudi ni za nadaljnje širjenje, ker imamo že razmerna mnogo jesenskih sort.

4. Grafenštajne je sorta najboljše kvalitete in je bila na svetovnem trgu

v prvih letih po svobodi zelo iskana. Ne zadovoljuje nas pa njegova rodovitnost.

5. Gdanski robač je zelo rodovita sorta, z rdečim plodom, ki je tudi ni podcenjevati.

6. Boskopski kosmač je poznana sorta, ne zadovoljuje pa povsod njegova rodovitnost.

7. Damasonski kosmač je zelo rodoviten in za bolj mokro zemljo, kot vsi kosmači, še najbolj primeren. V splošnem pa kosmači, kot je že omenjeno, na trgu niso najbolj priljubljeni, kljub temu, da so dobrega okusa (zaradi barve).

8. Rumeni beleleur je okusna sorta, lepo rumena, primerno rodovita. Drevo je pa slabe rasti in sad preobčutljiv.

9. Porenski krivopecelj je za sorta bobovec sličnih lastnosti, še boljsega okusa in lepše barvan kot bobovec z značilnostjo, da pri večini plodov mešen izraste iztisne pecelj iz prvotne lege. Edina slaba lastnost te sorte je, da ko zarodi, zelo pobesi veje, ki ovirajo pod drevejem vsak promet.

10. Zlata parmena je poznana, za fuzilkladij (krastavost) preveč občutljiva sorta izredne rodovitnosti zaradi česar v rasti prehitro opeša. V najboljših prilikah pa je zelo dobičkanosna.

11. Baumanova reneta je pri nas tudi zelo razširjena sorta, lepe zunanosti (rdeče progasta), zelo rodovita, brez večjih napak, vendar sad ni najboljše kakovosti.

NASVETI BORCEM ZA VEČJE PRIDELKE

5. Jonathan je novejša ameriška sorta, krasne zunanosti (temno rdeči plod v celoti, če raste v solnčni legi) nenadkritljivo dobrega okusa. V sosednji Madžarski se nahajajo ogromni nasadi te sorte in so z njo zelo zadovoljni. Tudi pri nas so izkušnje zadnjih desetletij pokazale, da bo sorta za splošno širjenje.

Drvo zarodi zelo zgodaj in je izredno rodovito. Edina slaba lastnost bi bila, ker ga rada napada jabolčna plesen, kar bomo pa s škropljenjem že preprečili.

Jonathan je na vsak način sorta bodočnosti.

6. Ontario je prav tako kot Jonathan novejša ameriška sorta. Drevo raste zelo bujno, zaradi tega tudi zelo rado v mladosti pozebe, kar je glavna in menda edina slaba lastnost te sorte. Zaradi tega jo bomo uporabljali predvsem za precepjanje starejših nerodovitnih oziroma neprimernih sort, odnosno jo bomo cepili izključno v krono odpornejših sort.

Sad je debel, na drevesu odvrtno zelene barve z več ali manj rdečice (v kolikor pač raste na sončni legi). V šrmbi porumeni in je gotovo med najlepšimi jabolki. Na drevesu in v šrmbi prve tedne segnje do 10 odst.